

శ్రీ
అభినవసరస్వతి

యనుస్రిక్ష్ణ హరిత్రిక

అష్టావధాని. జానపాటి పట్టాభిరామశాస్త్రిచే

బ్రచురింపబడుచున్నది.

గుంటూరుజిల్లా, పల్నాడుతాలూకా, జానపాడు.

సంపుటము

1914 జనవరి

సంచిక 1

విషయములు.

1 స్వపీషయము.

2 కృతివిమర్శము.

3 సుకవిరిపుకపోలచ ఛేటము.

4 స్వర్ణకార వ్యవహారము పత్రికాధిపతి

5 శంతనరాజచరిత్ర అన్నమరాజు రమణయ్య

6 ఇందుమతీపరిణయ పీఠిక తిరుపతి వెంకటేశ్వరకవులు.

చందానిర్ణయము సంవత్సరమునకు

ప్రధానపోషకులకు రు 25 0 0 సహాయకులకు రు 5 0 0

పోషకులకు రు 10 0 0 చందాదారులకు 2 0 0

చంద్రికాముద్రాక్షరశాల, గుంటూరు.

Printed at the Chândrika Press, Guntur
and Published at Janapadu, The Editor Ashtavadhani
Janapati Pattabhirama Sastry.

అభినవసరస్వతీ కార్యస్థానమున వెలకు ద్వారకు పుస్తకములు :—

1	అశ్వయాచార్యవిజయము	రు.	0- 4-0
2	కరిణీకోద్ధారిణి		0- 4-0
3	వాసంతికాపరిణయము	}	ఇవి నాటకములు		0- 4-0
4	కంసవధము				0- 8-0
5	చమత్కారమంజరి		0- 4-0
6	విరూపాక్షశీతగురుపరంపర		0- 2-0
7	నీతిగీతలు (సుమతిశతకమునకు సంస్కృతము)				0- 2-0
8	వత్సలనీతిశతకము		0- 1-0
9	విశ్వబ్రాహ్మణశబ్దఖండనము		0- 2-0
1	అత్యద్భుతవిమర్శనము		0- 5-0
11	నర్సరావు పేట శతావధానము (తిరుపతి వేంకటేశ్వరము)				0- 3-0
12	లక్ష్మీవిలాసము		0- 4-0
13	చిత్తూరుజిల్లా తీర్థవిమర్శనము		...		0- 4-0
14	పశ్యాంపుశ్యాం		0- 2-0
15	సంగదోషము		0- 3-0
16	సశ్యశబ్దవిచారము		0- 3-0
17	వీరభాగవతము		1- 4-0
18	పులిందావివాహము		0- 4-0
19	గురిగింజ		0- 1-0
20	గుంటూరుసీమ, తిరుపతి వేంకటేశ్వరము		...		1- 0-0
21	వేమనరాగహారశతావధానము		...		0-12-0
22	షిష్టపేషణము		0- 1-0
23	వ్యాసనిష్కానము		0- 1-0

అభినవసరస్వతి

సంపుట 6. } జానపాడు } సంచిక 1.
ప్రచురించి సం॥ పుష్పమాసము

స్వ విషయము.

చ॥ పదుగురియూదరంబునకుఁ బాత్రుండఁగాఁగఁదలంచి యీకునే
నిలె మొదలస్కదీయనుగు నీనెలపేపరు పంపుచుందు నో
చనువరులార! పంపఁబడుసంచికలన్నియు స్వీకరించుచు
నదయులకొంచుఁ దత్క్రియము చేయనఁబంపఁగ నుద్యమించుడి॥

తే॥ అభిమతమెలేకయుండిన నాదినుండి

వచ్చువాని నెమరలింప నిచ్చుగొనుఁడు

వీషిమాత్రమెమరలించు పాపమునకుఁ

బాలుడడకుఁడు గ్రహించి ప్రార్థనముల॥

ఈరితి నెన్ని సారులు ప్రచురించుచున్నను నెందఁడఁతోపిపీలు
తిరుగఁగొట్టునాచారముమాత్రము మానరైరి. ఒకఁడురెండుకాదుఁ
కదా? తుద కయిదాఁడుసంచికలుమిట్టినవారిపీలుతిరిగివచ్చినందులకుఁ
గూడ మే మంతగా విచారింపము గాని కొందఁలు 11 సంచికలవఱకును
బ్రతికం గైకొని సొనత్సరాంతముగుటఁ దుదిసంచిక విధిలేక వీషిపంపి
నపుడుమాత్రము త్రిప్పివేయుచుండిరి.

మాకెక్కువపరిచయము లేనివారికిని, పెద్దమనుష్యులుగాఁబొడకట్టని
వారికిని నొకటిరెండుసంచిక లే యూరకపంపి యాపై వీషిచేసి లాభమో
నష్టమో యేదియో యొకటి తేల్చుకొందుము. పరిచితిగలవారికిని
బ్రతికపై నభిమానముగలవారికిని బ్రతిష్ఠగలవారికిని సాధ్యమయి
నంరవఱకు సమావేశముచేయఁదలఁచియు వారలేపంపుమరనియెంచి
యు, చాలకాలముగడపి విధిలేక సంతసరాంతముగకే వీషిపంపుట
యాచారమై యున్నయది. అప్పటికిని “మనకుఁగూడ వీషిచేయవలెనా”
యనియు జవానువీషిచెచ్చిపుడు నోటినుపై దస్కతుచేసి మరలనది

తెచ్చికొనకయు సమయముకుఁ జేతిలోఁ బ్రకములేకయు నుండియు నెంతయభిమానాదరములుగలిగియుండినను సహజశాభ్యముచే నెసఁగ లేకయు నిట్లనేకవిగముల మరలించిననారే మగుచున్నార. దయ యుంచి మ మ్మిట్టపట్టములపాలుచేయక యుచితస్థితియందే యుండుట కవ్వారలనందఱ సభ్యులించుచున్న వారము. పత్రికపైఁగాని మాపైఁగాని యెవ్వయోకారణములచే నుపేక్షజనించినవారు వెంటనే “పత్రిక పంపవల”దనితెలిపి స్లాఘాపాత్రులగుట మంచిదికాని సంవత్సరాంతము సరిగాఁ గైకొని చందాయెగ వేయుటమాత్రము సజ్జనలక్షణముకాదని మనవిచేయుచున్న వారము.

కృతివిమర్శము.

లింగార్చనాబాధనీసమాలిక:— ఇది ప్రకటితమైన యొకకరపత్రము-అష్టానధాని చించినాడ వెంకటరత్న శాస్త్రిగారి చేబడుపంబడి మా కార్యస్థాన మలంకరించినది-కవియీనీసమాలికను పుష్పమయమో రుద్రదాక్షుచయమో యై కడుఁ జిత్రముగఁగూర్చినమాలికచే సలంకరింపఁబడి యాలయములయందు సుప్రసిద్ధితిమైయుండు శి న లింగముయొక్కయాకృతిలో నిమిద్భిచూపఁకుఁగనులపండువున నెసరించెను- మాలికయొక్క చతుఃకోణములయందలి చతురక్షరములలోను “గృప్తకవి”యని తనపేరును, లింగాధిష్ఠితమగు గద్దెయొక్క చతుఃకోణములయందలిచతురక్షరములు, అభిషేకోదముక్రిందికిఁబడు నాకారములోనియొకయక్షరము, లింగాగ్రము రెండుకోణముల రెండక్షరములు, వెరిసియేడక్షరములలోను “భాగవతులవారు”అని తనయింటి పేరును, లింగాగ్రమునుండిపీఠమూలమువఱకుగల మధ్యాక్షరములలో “శ్రీమజ్జనకుండగు ర ఘనాధబుధుని యానతిదేవీస్తవము”అని తనచిక్కితమును, మాలికలో నక్కడక్కడ మణులవలెగూర్చిన యాటక్షరములలో “శ్రీరామలక్ష్మీంబ”అని తనతల్లిపేరును, నిమిద్భి కవి తనచాతురినంతయుఁ బాఠకలోకమునకు వెల్లడించియున్న వాఁడు, ఈపత్రము వలయువారు పై వెంకటరత్న శాస్త్రిగారి పేరినే బెజవాడకు వ్రాసిననుచితముగాఁబడయఁగలరు.

సుకవిరివుకపోలచ వేటము.



ఇంచుమించు నాలుగుసంవత్సరములనుండి శ్రీ తిరుపతి వేంకటేశ్వరకవులమీఁదికిఁ గొందఱు పండితమచ్యు లొంటికాల్చిన లేచుచున్నారు, అం దగ్రతాంబూలపుచారు గీరితకారయితలు, తరువాత వారు గుంటూరుసీమలోని కథానాయకులు, అటుపిమ్మటవారు పైవారల ననుకరించువారును, అట్లుకామటితోఁదఱు నని యెల్లరెఱింగిన విషయమేకదా. శ్రీ కవివరులపైఁ బునఁ మన్యులు కాలుద్రవ్వటను గుఱించి పూర్వ మెఁ డో తాతలకాలమునఁజేసిన వీరిదిగ్విజయసమయమున నంతపాటివాఁ యైరు లేమిచే నెటో కనులుమూసి గంతకట్టి యశమువడసిరినియు నిపు డెందఱో మహానుభావులువిలసిల్లుటచే వీరి యాట తెంతమాత్రమును సాగి రాకున్నవనియుఁ గొందఱు అభిప్రాయ పడుచున్నారు కాని ప్రకృతపు మన మన్యులవలె శ్రీ కవివరుల దిగ్విజయసమయమునందలి పండితశైండులు స్వశక్తి నెఱుంగక “యేనకేనా ప్యపాయేన ప్రసిద్ధాపురుషోధవే” త్తను శ్లోకప్రమాణానుయాయ మండలిలో గణింపబడి బుధజనసరిహాసయోగ్యత నిచ్చుగింపక శరవపరిరక్షణము గావించికొనినసంగతి వారు (పైవిధముగ నభిప్రాయపడువారు) గమనింపలేకపోవుట శోచనీయమని వ్రాయవలసివచ్చినందునకుఁ గష్టముతోఁచుచున్నది, లోకమునఁ గలహాసనక్తి తారసిల్లెనేని నొకరిపైన మఱియొకరు కాలుద్రవ్వట యెదిరికన్నఁ దా నెక్కుడుసమర్థుడైయుండుటవలనను, ఎట్లేనిగానిమ్మని యన్నిటికిఁ దెగించియుండుటవలనను నిరూపింపవచ్చును. అందు శ్రీ కవివరులమీఁదికి మన్యులే తెంచుట రెండవవిధముగఁ బరిగణించుట కావంతయు శంకింపఁ బసిలేదు. శ్రీ

కవివరులనలని పరాభవమునైతము గ్రంథస్థమై శ్రేయోదాయకమగు
టంబట్టి మచ్యుల కెట్లుచూచినను లోటుగలుగుచు, భవతునామ, ఇపు
డు నేను శ్రీ కవివరులతో డుట్టుచ్చులంగొట్టు నందఱుగూర్చి వ్రాయ
గడంగలేదు, అందులకు శ్రీ కవివరులును మఱికొందఱు సమదర్శను
లును న్యాయరీతిని గార్యము నిర్వహించుచునే యున్నారు. ప్రస్తుత
మియుపోద్ఘాత మింతటితోనిలిపి ముఖ్యముగ నిపుడు వ్రాయఁబూని
నదాని కుపక్రమితము, రామాయణములోఁ గిడుకలవేట్లాట, యని
నట్లినడుమఁ “బా.శిగృహీతాశ్రవణానంద శృంఖల”యని నూతనముగ
నొక విమర్శనగ్రంథరాజము బయలుదేఱినది. అయ్యది యొకమిత్తుని
యొద్దనుండఁగ నందలివిషయములఁ జూచితిని. ఇక్కాలమున నుదయిం
చు విమర్శనగ్రంథశిలీంధ్రములలో మూడువంతులు పరస్పరక్రోధగర్జి
తములవలననే యుప్పతిల్లుచున్నవి, దశానామేకాదశ, అనినట్లు వాని
లో నొదియు నొకటియే కాని “నిష్పక్షపాతముగ వ్రాయఁబడిన”దని
గ్రంథకర్త లెంతప్రకటింపించినను “నిష్పక్షపాతబుద్ధితో వ్రాయఁబడిన
దాననుకాను మొట్టో”యని యాగ్రంథమే ఘోషించుచున్నది. ఎప్ప
టికిని విమృష్టనిన్న విమర్శకుఁ డధికప్రజ్ఞాశాలియై తాను నిర్దుష్టము
గవ్రాయఁగలిగి యన్యుల విమర్శించిన మేలగును గాని శృంఖలకర్త
లవతారికలో “నేను తిరుపతివేంకిటకపుల కవిత్వములోఁ దప్పులువట్టిన
ను నాకవిత్వములోఁగూడఁ దప్పులుండకపో”వని వ్రాసికొనినట్లు తప్పు
డువ్రాతలతోఁ దప్పులు చూపినఁ బ్రాజ్ఞలోకము విశ్వసింపదు. విమృ
ష్టనికన్న విమర్శకుఁ డధికుఁడుగాకున్నను “నిజములగు తప్పులుఁజూపిన
నవి తప్పులుగాకుండునా”యని ప్రశ్నింపనత్తురేమో, పాప మావృధా
శ్రమ వీరి కెందులకు? శ్రీ కవివరులచేత నె “ప్రమాదాదిపతితదోషము

లున్నచో సవరించికొనుడు"డని తత్తద్గ్రంథపీఠికలలోనే సవినయముగ సూచింపఁబడి పారకవరులు జాగరూకతతోనే పఠించుకొనుచున్నారని కావున నాచదువరులకన్న నీశృంఖలకర్త విశేష మేమున్నది? ఒకవేళ త్రివివరులకన్న శృంఖలకర్తలధికులే యందురేని నాయాధిక్యమునుగూర్చి యెల్లలోకమునకువలెనే వారి (శృంఖలకర్తల) హృదయమునకును గట్టిగ తెలియును. మఱియు నీశృంఖలాకారులు తమ యీ మహాగ్రంథభూమికలో, పైవిధమునవ్రాయుటఁజూడఁ గాళిదాసుఁడు "కవనూర్యప్రభవ్రావంశః॥ మందః కవియశః ప్రార్థీ"యను శ్లోకములను జెప్పికొనినట్లు తమరును గర్వనిరాసకముగ నట్లుచెప్పికొనిరని తోఁచెడిని, చదువరులారా! మీకొకవిజ్ఞప్తి, ఏమన "కాళిదాసకవితాశృంఖల" ఇది నాచేఁ జేయఁబడిన యొకవిమర్శనగ్రంథము. అందలివిషయము నిచ్చట మచ్చున కిచ్చుచున్నాను, కరూరసంభవము॥ సర్గ॥3॥ శ్లో॥44॥త్రీయంబకంసంయమినందదర్శ॥ అనియున్నది. ఇచ్చట త్రీయంబకం, అనుచోట యణాదేశ మేకాని. ఇయజాదేశమురాదు, కవిజీవించి యుండినచో నికోయణచి సూత్రార్థముఁ జక్కగ బోధించియుండును. గాని యది ఘటింపలేదు. అయినదానికి నగచి ప్రయోజనమేమి? ఈ యపాణిసీయప్రయోగమును గాళిదాసశతపాతీయగు మల్లినాథుఁడు "త్రీయంబకమితి పాద్యపురాణార్థోయం, అయ మియజాదేశ"యనియు సోపి మహాకవిప్రయోగా త్తథాంగీకృత, యనియు నెట్లొ శ్రమపడి వ్యాఖ్యానమున సమర్థించెనుగాని యది యెంతమాత్రము పొసగదు కావున నిది శుద్ధతప్పు, త్రీయంబకమ్మని సంజితులు విద్యాధులకు దిద్ది చెప్పినది, ఛందోభంగమైన నగుఁగాక. ఈనాగరికకాలమున మన మా ఛాందసము నంతగాఁ బాటించవలసిన పనిలేదు. అంతగాఁ గాదు కూడ

దనువారు, త్రిలోచనం అని పాతాంతరము గల్పించుకొనవలయును, ఇట్టితప్పులు కుప్పతెప్పలు, దిగ్భ్రాతముగా నిది చూపబడినది. ఇంకను రసభంగాదితోషములు కలవు గాని వ్యాసవిస్తరభీతిచే నిట నుదాహరింపమానితిమి (నా కాళిదాసకవితాశృంఖలాపీఠికలోని వచనము) నేను కాళిదాసకవిత్యములోఁ దప్పులుపట్టినను నాకైతలోఁసైతము తప్పులుండును, ఇంకొకమనవి, స్వపరశక్తితారతమ్య మెఱుంగని విమర్శకులు బయలుదేరినప్పు డవసరమనితోఁచెనేని నా కాళిదాసకవితాశృంఖలలోని రత్న మొకటి రాల్పబడుచుండును. ఇదియొక యముద్రిత బుద్ధిస్థగంధసాగరము. వలయునా రిట్టినమయమున నప్రమత్తతతో వార్తాప్రతికలు వెదకికొనునది కావున నోమహాశయులారా! యిట్టి వెట్టి మొట్టివిమర్శనమాలవలన నొక గ్రుడ్డిగవ్వయేని లాభమున్న దేమో యోచింపుఁడు, పైవిధమున శ్రీ మహాకవివతంసుఁడగు కాళిదాసుని గూర్చి వ్రాయవలసివచ్చినందులకు నమృహనీయుని హృదయమున భావించి యిప్పటికిప్పుడే వందనశతము లర్పించి దురితదూరుఁడనగు చున్నాను. ఒకపక్షమునఁ జూచిన శ్రీకవివరు లచ్చుతప్పులుమున్నగు స్వల్పదోషము లంతగాఁ బాటింపక జారవిడుచుటయు లోకోపకారము గనే పరిణమించుచున్నదనవచ్చును. ఏలయనఁ దన్మూలమున నెవ్వరేని బనిలేనినాపితునిఁ బోనివారు వానినన్నిటి మెకవిమర్శనగంధముగఁగూర్చి శ్రీకవివరుల వాసిచేతనైనఁ గొన్నిపొత్తముల నమ్మకొని పొట్ట ప్రాసికొందురు. మఱియు నాకు లోకోపకారమున కింతగఁ బాటుపడి వ్రాసిన శృంఖలలోఁ దత్కర్త లెంత తెలివితేటలఁ గనపఱచిరో యొకింతపట్టిచూతమనుతలంపు వొడమియు సందునకు నుదర్శిసీపత్తిక యింత కుమున్నే పూనికొనియుండుటంబట్టియు శ్రీకవివరులు తృణీకరింపఁ

బోవుచుండుటం బట్టియు మీఁదమీఁద ననగత్యమనిఁగించినది, శ్రీ
 కవివరుల యొప్పులను దప్పులుగా భ్రాంతిపడి కొన్నింటిని, ఒప్పులని యె
 టింగియు నపారపాండిత్య వైదగ్యముచే దప్పులుగా సాధింపఁబూని
 కొన్నిటిని “ప్రమాదోధీమతామపి”యని యుండుట బట్టి ప్రమాదపతిత
 ములఁ గొన్నిటిని నేకరించి విమర్శకాగ్రగణ్య బిరుదము సంపాదింపఁ
 బాతరలాడుచున్న ప్రస్తుతవిమర్శకుఁడుగారు, నెక్కిరింపఁబోయిన మూ
 తివంకరబోయె నను సామెతకుఁ దార్కాణమైరనుటకు విచారముగ
 నున్నది. యగఁటిమిగలవానికి లక్షణ మొరులకు వంకలిడుటగాదు.
 వారికన్న మిన్నగఁ గార్యము నిర్వర్తించి లోకమునకుఁజూపినఁ జాలు
 ను. అప్పుట్ల వారును వీరి ననుసరింపకతప్పదా, ఇంతకు నధిక్షేప్రగధిత
 కంఠబలకుఁ గార్యనిర్వాహణమన్నఁ గంఠముమీఁది గాండివముగాని
 వేటొండుగాదు. నల్లనిసులోచనములవానికిఁ బ్రపంచమంతయు నల్లగ
 నే కాన్పించినపగిది రోహస్వేషణాయ త్తచిత్తునకు దుఃఖదుష్టములు
 రెండును భిష్టముగఁగాన్పించుట స్వతస్సిద్ధము. శ్రీకవివరులమీఁద
 ననూయచే ననేకవిధములఁ గాలుద్రవ్యవారలకందఱ కుపయోగ మే
 మేనిఁ గలదిని వారియభిప్రాయమేమోకాని లోకోపకారకారకములగు
 గ్రంథము లింక నెన్నియేని రచింపవలసిన పరిపూర్ణ భారము శిరమందు
 గల శ్రీ మహాకవివరులనఁదగిన తిరుపతివేంకటేశ్వరుల ననవసరములగు
 పేలపిండిప్రశ్నలకు సమాధానమిచ్చుటలో ననఘనముగా వారికాలము
 ను వృధాయాపనముఁజేయక విధిలేనివారిగఁ జేయుచు లోకోపకార
 మున కాటంకపఱచిన ఘోరపాతకముమాత్ర మీకాలుద్రవ్యవారలకు
 జన్మజన్మమునకు వెంటఁబడి వేధింపకమానదు. ఇది ముమ్మాటికిని ని
 క్కము. మనయాంధ్రభాష కిస్సాడు శ్రీ కవివరులుపెట్టినది భిక్షుగ
 నున్నది, ప్రకృతము నూటికిఁ దొంబదిమంది వారిగ్రంథపఠనమువలనను
 వారిని మార్గదర్శకులుగ నుగచికొనుటవలనను దమపాండిత్యమునకు
 వన్నె పెట్టికొనుచున్నారనుట నిర్వివాదాంశము. ఇట్లు వ్రాయుటచే

శ్రీ కవివరులు మా కేదియుఁ ద్రవ్వితలకెత్తునదిలేదు. మాకుఁగల న్యాయపక్షపాతమే యట్లువ్రాయించినదికాని మఱియొకరిప్రోత్సాహమును లేదుఒకవిద్యావిషయకప్రసంగమువచ్చినప్పుడుదక్కనన్నిటమాకుభయము సమానగౌరవపాత్రులే. నా రొరిగించినదియులేదు నీ రొరిగింపనిదియు లేదు. ఉభయులును మిత్రతాపాత్రులే. ఇట్లు నిష్పక్షపాతముగ వ్రాయుటవలన, యధార్థవాదీ బంధువిరోధీ, యనుట నిక్కమేయైనను సత్యముఁజెప్పుటలోమాత్రము సాహసింపకమానము. వ్యతిరేకులు కిని సినలాభములేదు. ఇఁకనీవిషయ మెంతవ్రాసిన నింతియే, గోడగడుగుట వంటిదిగనున్న ప్రస్తుతపు మన వృధామత్సరగ్రస్తులచారిత్ర మెంతవ్రాసినను లేఖకులకు వినుపుపుట్టవలసివడేకాని యొకప్పటికినిఁ దుదముట్టు నట్లు తోఁపదు. కనుక నిక నొకపద్దెమునుమాత్రము వ్రాసి మా లేఖని కొకింత విశ్రాంతి గలిగితము.

సీ॥ భట్టవర్యులలోన దిట్టమా నన్నయ
 భట్టారకునకాది బుట్టువొంది
 చాళుక్యవంశసంజనితుడౌ రాజేంద్రు
 తోరంపుముంగిట దోగియాడి
 అలకృష్ణదేవరాయలవారినభలోనఁ
 దకధింధిమంచు నృత్యంబొనర్చి
 తంజాపురీశు నాస్థానమంటపమందు
 మంతుకెక్క గఁ జాల రంతునల్పి
 తే॥ గీ॥ ఇపుడు కింకవిదంతిమృగేంద్రులైన
 సరస తిరుపతివేంకటేశ్వరులయింటఁ
 బీటవెట్టుకకూర్చుండఁ బృథులహావ
 భానరసపేటి సత్కవితావధూటి.

సిక్కిద్రాబాదు }
 8--7--1913 }

ఇట్లు,
 చివుకుల వేంకటాచలశాస్త్రి.

శ్రీసోమేశ్వరాయనమః

స్వర్ణాకారవ్యవహారము—ప్రథమభాగము.



శ్లో॥ రాజానాం రథపరాయణాః కపటినా విప్రసా వికర్మస్థితాః
భార్యా భర్తృషుబద్ధతైరనిరతాః, పుత్రాః పితృద్వేషిణాః
నిస్సారాః పృథివీ నికౌపథలతా, నీచా మహాత్వైర్లంగతాః
ఇత్యేవంసమపసి తేకలియుగే ధర్మో వనాంతంగతః (అశ్లోక్తిః)

ఉ॥ *అంతయునుకక్క లే, మనయును, నందలు సీశుపరావతారులే
వంతప్రపంచనాటకము వేయగఁబడ్డది యంతెకాని యా
వంతయుఁ గానవాదభేద మూర్త్యువిచారణచేసిచూడఁగా
నింతటిదాని కేరొ మన కెక్కు-వతక్కు వలంచు బోధుటల్ ॥ 1

ఉ॥ నాటక వేషధారులకు నాటకకళావిధించినట్టి యా
బాటనెవ్వెన్ను మంచుటది పథ్యము, జానకి వేషమూనుచుకొ
దాటకచైదములనలిపి తద్దులనంతస పెట్టుచుంట యె
చ్చోటనుజూచియుండము వసుధరలోపలు నెన్న చనియుక ॥ 2

ఉ॥ వేషమునిణాయించి యటువెక్కును దానికినుండఁదగ్గవో
భాషలుభూషణుల మొదలు ప్రాజ్ఞులుచెప్పిరి యంతెకాని యా
భూషణభాషణంబులనె పూర్వముచెప్పి తద్వర్ష మానటుల్
వేషమువేయన ననుట విన్నదికన్నదికాద యెందునోక ॥ 3

ఉ॥ ఇతైః గాది వణాభేదయేర్పడి యాపము వతానంబులు
త్పత్తినిజెందియుండుటది తథ్యముగాఁగను, బ్రస్తుతంబునక

* శ్లో॥ మృత్పిండవీకో బహుభాండరూప స్సువర్ణమేకం బహుభూషణాని
గోక్షరమేకం బహుధేనుజాత మేకఃపగాత్మా బహుదేహవర్తి
(ఇత్యభియుక్తాః)

(1) పృథ్వులుముందుపుట్టి యటువెన్న ను జాతులుపుట్టినట్లుగాఁ బూత్రములకొలిఖించుటకుఁబూనిరి బుద్ధిమదగ్రుత్తలెందఱో॥ 4

క॥2 మనుధర్మశాస్త్రవాక్యము జనులకవిశ్వాస్యమంట, సత్యమంటఱిహీతనధర్మశాస్త్రవాక్యమె కనుఁ జూడఁచరిత్రకారు ఘనమగునుక్తి

ఉ॥ ఇంతియొకాక నణఁభిదలేలయటంచు వివాదసల్పుచుకొ బంతముమీఱఁ బంచమాలఁ బంక్తినినుంచి భుజించుచుండి రీ యంతకమేమనందుఁ “ గలియెనుసహస్రములేగుమీఁద నొ నంతయునణఁసంకర ” మటన్నది నిశ్చయమైకనంబడక॥ 5

ఉ॥ ఇట్టివిపెక్కులున్న వవియెందుకుత్రవ్వగఁ గేనువ్రాయను న్నట్టిచరిత్రకుఁ వలయునంతయొకాని లెనాకు*సిమహా

(1) హిందూదేశకథాసంగ్రహము, ప్రథమభాగము ౬౦ పుట

బ్రాహ్మణ త్పత్రియ వైశ్య క్షాత్రులను నాలుగుజాతులీకాలమునందే యేర్పడినవి వేదమంత్రములరచించినఋషులసంతతివారును వేదాధ్యయనముచేసి యజ్ఞయాగాది క్రతువులుచేయువారును, జేయించువారును, అరణ్యములలోనివనించి పరతత్వవిచార ముచేయువారును బ్రాహ్మణులయిరి. దన్యులు మొదలగుశత్రువులదండించి రాజ్య ములుస్థాపించినవాఁ త్పత్రియులయిరి. వ్యవసాయము మొదలైనవృత్తులలోనున్నవారు ను, వాణిజ్యముచేయువారును సగు నితర్యులందఱును వైశ్యులైరి. ఆర్యులకులోఁ బడిన యనార్యులందఱును క్షాత్రులుగా నెంచబడిరి, ఇట్లు మొట్టమొదట గుణక ర్మములననుసరించి వర్ణవిభేదమేర్పడినది.

2 ఆంధ్రులచరిత్రము, ప్రథమభాగము ౧౭౬-౧౭౭ పుటలు.

...వృత్తులనుబట్టి కులభేదములేర్పడినవిగాని కులభేదములనుబట్టి వృత్తులేర్పడి యుండలేదు.... మనుస్మృతియందుఁజెప్పబడిన భేదకారణములు కేవలము కల్పితములు గాని స్వాభావికములుగావు గనుక నవి యెంతమాత్రము విశ్వసించఁదగినవికావు.

* శ్రీప్రాథమికవిద్యావిధినిరూపము.

క॥ ప్రాచీనసదాచార స । మాచారప్రవణతనిట నరియెదనుడి వి

ద్యాచాతుర్యాచిరిధి । సాచివ్యముగాఁగ దీనిఁజదువుఁడు సదయుల్ ! ॥

ధట్టులవాతలన్నిటికి దగ్గజవాబిడఁగా నలంపురికొ

చ॥ “ కలిమికులాలమిండు ” డనికాతడినానుడి నేడురేపు ని

ట్టలముగ బట్టబైలగుడు డంబడరెం బహుభంగులం బ్రచా

రలలితి వర్ణసంకరపు రాణ ధనాధికి రాజకీయకా

శలులగు నాంధ్రవిప్రముఖజాతులనీతుల యీతి పెంపునకొ॥

4

క॥ కొందఱుమా గ్రాజ్యేటు ల । మందాష్టత సంస్కృతాంధ్రమానముగన కం

దందవిధుల నచ్చొత్తిం । పం దలరిరి, వారికొఱకుం బట్టితిఁగలముకొ

5

మ॥ స్వసదాచారములెల్లమానికొని విప్రవాత మంశోన్మీదు

ప్రమాణాంబుధిబుగి శాస్త్రముల నిచ్చాయుక్తినిర్ధింప రా

జనమంచదతి యెట్లుకల్గు సె సుధీసామ్రాజ్యధౌరేయతా

ప్రస్తుతిం గాంచరు గ్రాజ్యయేట్లు, తలవోవం బాహువుల్ నిల్పునే

6

మ॥ విద్యామౌర్యరేజుసాపైటి కాంగ్రెసును కాకాగ్రేజుసన్నేషక సహో

సెడిషక బాంబును సీవయేజిక్వతి నిశ్చిహిందులాయర్పు హై

రకుకేషకగని తేటిహూకలలం దెంతేని ద్రవ్యంబు జా

లి డుబాయుచెడిచెడ్డత్రోవనిడ నేదీ ధర్మకర్మం బిటకొ॥

7

సీ॥ విధవావివాహంబు విధిబోధితంబుట, స్త్రీవిద్య పూర్వసంభావితమట

బుతుమతీనలి పెండ్లి స్మృతిచోదితంబుట, స్త్రీస్వతంత్రత శాస్త్రసిద్ధమట

సాయాన మాద్యులుచేయుచుండిరట, హూణమేచ్చదేశాటనము తగునట

జాతినీతిభిద దురీతులకిక్కట, ఏకమత్యము దానఁ జేకురదట

ఇట్టిదుస్తాహ లధిపులకెఱుకపఱచి । శాసనంబులకై పోరసాఁగెదరట

బ్రాహ్మణబ్రాహ్మగ్రాజ్యయేట్టితలిలోనఁ గొంద యస్మజ్జనులు, వీరిగొనముగనుండు 8

క॥ అటువీరియభిప్రాయము । తటుకుననంగీకరింతేధర్మప్రభు, ల

క్కట యేమిబుద్ధియిది, వా । రటశాస్త్రజ్ఞులఁబలిచియడుగ, రగు, బలే॥

9

క॥ గమగచ్ఛటుగో గాజ్యే । ట్లు మహాశాస్త్రజ్ఞులగతి లాలా మాలా

లమరింప రాజాలే వా । నిమదింకైకొందు రే, గణింపుఁడుధీరుల్!

10

బట్టె బ్రతిజ్జయొక్కరుడు “ప్రసాదసరస్వతి” యా బంధుండవాలా॥6

ఉ॥ బాలినీలినీకేకముగ సల్పిన నైకకన్యనుపొందుమండలీ

ఖ్యాతి బ్రవృద్ధిహాఁడు, యహా ! సునందము నాశ్రయించు వి

ద్యాతలి వాపుబుక వరుస లంఠమునుండనుదాగ, గ్రాజ్యయే

ద్రావ్యము క్రాంత్రుభీతిదెగ క్రాంత్రుభీతిదెగ నింపగుక॥

20

ఉ॥ “ స్త్రీలకువిద్యనీయదగు స్త్రీలయ దేవ్యత సిద్ధిగాదగక

స్త్రీలకుపాడకమున నేడుదగుం గా సంగ్రహముక

స్త్రీలకు, బెక్కు పెండిలులు స్పృహకుదెతలు ” లటంచు దిర్ఘతిక

గ్రాతిగ్రాజ్యయేడ్చెబాలు కలనపర్యయ మేమి చెప్పదుక॥

21

క॥ పేడయు బెల్లమునేకం । బైడంబడరినవిధంబు నమ్మయు బెండ్లా

మోడకయొండైనకరణి । ప్రోడలుగ్రాజ్యేట్లుగనిరి పుంస్త్రీవిభిదల్

22

పృథ్వి॥ స్వమాతృపితృదూషణానందత ఘోషురగ్రాజ్యయే

టన్మూజ మిటుసంచరించ నృపకౌరవంబింక నే

క్రమానంగనుగొందు, రౌర యదిగానలేరన్న ! పూ

గ్వమానివిధినిగ్రహగ్రహుల కడ జ్ఞానసితుల్

25

క॥ దుగ్ధలినీగ్రాజ్యేటుల । నగ్ధతల గురాను బైబిలాద్యాచారో

న్నిగతులైన ద్రిశంకు । స్వగ్ధ మొకదవీరికింక వలయు నవనిలొక॥

26

ఉ॥ తాము కులాదినిష్ఠలను దర్శనలాంబులులొటచాలదా

యేమిటుగ్రాజ్యయేట్లుగని మిట్లు, పురాహితముఖ్యవిప్రులక

వేమరుఁగుటికింబిలది వేడి సామేయభీతిజూపు, బే

రా ! మతిరాబులేకనూ శ్రుప్తనవీనకృతిప్రకాండముల్

27

ఉ॥ బాంబయియాంధ్రపత్రిక “విభూతికరం ” బని రండనిండ్లి నా

లంబనజేసి స్త్రీవిషయలంపటతం బలి ! గ్రాజ్యయేటువ్యా

సంబుల భక్తియు క్షీణసంబుగ న్నవీనాన్ని యన్నెముల్

కుంబినవేడ్కు నెల్లపుడువ్రాసెడి గంటికి, యిద్దయద్దయే

29

తే॥ మఱియు నీ నూత్నమతములమార్పుకొఱకు

ఉ॥ వీనిన గ్రాజ్యము లు లలివిస్మయచగ్గలనైకవహట లో
కానకు రాజ్యపద్ధతికిఁ గశ్యముల్ ఘటియించునందు దు
ర్మానవిహారభంగముగ రాజులు శాసనఘక్కి శాంతి నెం
తేనొనరింతు, రద్దయును దెల్వికిఁ దేరిదియేమిశాస్త్రమో॥ 31

శా॥ మీయుద్యోగభనాలునిత్యములే యేమిగ్రాజ్యయేట్లు! మహా
న్యాయోపాయతః “జైలునందిడుదు” మండ్రా? బాంపలక శ్రాద్ధజ
ఘాయనైతిరులైనయంత, నివియేనా యైకమత్యస్ఫుర
ద్వార్యామంబులు? బోడబాంపలనుద్రెంపంబుల్గుటలో చుల్కయే? 32

క॥ మ్యారేజుప్రభుత్వాబు ర్మి రామాయణమునిటఁ గడిందిమగఁటిమొక
వేరచియించిరి మదరా? శీరస వాల్మీకిజాతిసిద్ధులు? గండ్రే? 33

క॥ తమ కెదియనసరమోశ్రుతి! నుమహితులుగదానిగొండునూ పాదముకై
గమనింపుడు, వేదము శాస్త్రము నీగ్రాజ్యేట్లు మానధమత్రకండ్రే? 34

నీ॥ ఇంగ్లీషుసంస్కృతమెఱిగినవారలు దెలియుండీ గ్రాజ్యయేటులతెలుపులు
“ద్యౌరింగుబుతుగవనుసారాధ మట వివాహకాలముననె వఱలునంట
మొక స్త్రీయలోడిసాచ్చిమినింగు సంస్కృతభాషను గజసి నాఁబరఁగునంట
“చంద్రగంధర్వవైశ్వానరరాంతము సతిబుత్వంతగుమని శాస్త్రతత్వమంట
అగ్ని సంతతి సంపదలమరినట్టి! చెలిని వరునకుఁ బెండ్లికై చేర్చునంట
ఇదియగృహార్థమంటవీర తెఱిగినదియ! మ్యారేజుప్రభుత్వాబు మానమునను 35

నీ॥ విధవాబుతుమతీ వివిధవివాహాల ధర్మముగూడఁబెట్టిరి గ్రాజ్యయేట్లు
శ్రీస్వతంత్రతఁ గలాభాన్వరతను నధరతిజాడఁబట్టిరి గ్రాజ్యయేట్లు
చంద్రగంధర్వవైశ్వానరకామపుత్రతఁగూడఁ బుట్టిరి గ్రాజ్యయేట్లు
దేశాంతరవిహారధీనితి స్వర్గమార్గమునూడఁగొట్టిరి గ్రాజ్యయేట్లు
వేదశాస్త్రపురాణహూణాది గీర్విశేషభాసాంతరీకరణాకలితత 36

లలిఁజతుర్విధపురుషార్థములధరించి! ప్రాజ్యసామ్రాజ్యపతులైరి గ్రాజ్యయేట్లు
క॥ పారస్కరహరిహరమత! మేరూఢిజతుర్గరాత్రిమిధునకృత్తికి ధీ
సారాధమువిప్రలహ స! మీరితమగుకలిత గ్రాజ్యయేటులకొదవుక 37

పత్రికాసాపనమెచ్చేయఁ బాటుపడెడి

- క॥ మానవసూత్రంబెట్టుల మానంబగు? నేమిదిగ నుజ్జయు మనుస్మృ
త్యానయనముధర్మస్థితి! నూనును గల్గి, గ్రాజ్యయేడనూ నాకాంక్ష 38
- క॥ జాధాయనమున్ సూర్యునియైన ధారుణి గ్రాజ్యయేట్లకలరెడి వికటా
సాధారణతత్వజ్ఞ! నాధారముగాఁగఁ, జూడుఁడా తత్వజ్ఞాత్! 39
- చ॥ కులములు గోత్రపంక్తి లనుకులముఁజేయుదు లొక మెల్ల నా
కులములనార్చి “వాపులకుఁ ప్రారపథంబులుమాపి క్రాధపీ
డలఁదొలఁగించి ధీసలవిడంబితచర్యల వేదజేవశృం
ఖలములనూడఁగొట్టెదరు గ్రాజయెటు ల్పురమోపకారులై 40
- క॥ “సోపలోఁ ఫారగును యింగ్లీషుఁబడివిన్ ట్టివిప్రక్షేపితుం గాం
తైషణనవృత్తచర్యలనీపల్లజ్జ నెడదనిడసెంచరయారే 41
- క॥ కాస్మాళాలిటకొల్లబ్బునబిస్మిల్లాలగుదు ధర్మవిరహితులగు వి
ప్రస్మయయుగ్రాజ్యేటు లపస్మారముగొనిరి బుద్ధిబలము దలగఁగె 42
- క॥ ఇట్టిసమాజంబులు బలుపట్టుగ సమజంబులగతివరగఁగ ధర్మం
బెట్టుగఁ దుదముట్టక, సున! పుట్టుకలకుఁ గారణంబుఁబాడఁగనుఁదాయ్యత్! 43
- ఉ॥ ఎవ్వడ నెట్లువచ్చితిని, యెచ్చటనుండి యిదేమి దృశ్యమా
తెవ్విధి నైహికంబరయ నెచ్చటికింకను సేగఁగావలెన్
దవ్వదియెంత యేపథము దానినిజూపెడివారలెవ్వరం
చిన్వసువుం నాక వృథ సేగుచునుండిరి గ్రాజ్యయేడ్విజ్ఞాత్ 45
- కా॥ శ్రీవిద్యాదికుకర్మలంబడినవారికొ లెక్క సేయంగ నా
రా వేలుందురు గ్రాజ్యయేణుభూలు దుర్వా రాగసామన్యసం
భావ సైర్యత, నేనిటొక్కడను, నావారెవ్వరేనుండురో
నావాదంబును నిల్వఁద్రొక్కుటప శ్రీనారాయణుండేనొకా? 46
- ఉ॥ ఒక్కడనందు నేభయమునొందను, భూమికి నాగఁ డొక్కడే
పెక్కురుగారు, దర్శిధిగ విశ్వస్యజస్థితి నాకుఁ డొక్కడే
నిక్కము, సత్యపథతికి నెమ్మి సహాయమదేల, బేలై
తిక్కతనాననన్నటులఁ దెల్పినిబూనిరి గ్రాజ్యయేడ్విజ్ఞాత్ 47

ప్రాజ్ఞలెనట్టి మల్లాది రామకృష్ణ

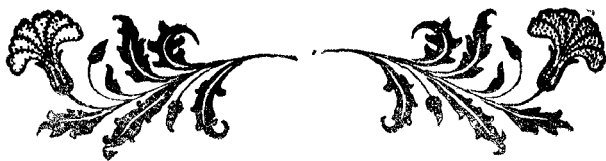
- ఉ॥ “ఇక్కవితాచమత్కృతుల నీశ్వరసంస్తుతిభవ్యకావ్యమం
దక్కట వేదదేవవిషయామలఫక్కిగ నేర్చి కూర్పరా
దొక్కొయటండుగొందఱు మనోంబుజసుల్ గమలింతు కాంత్రేనా
కన్కుర వేదశాస్త్రమతమే స్థిరమాటను దీనినూనితికొ” 48
- సీ॥ వేదశాస్త్రపురాణవిహితాచరణలేక ధర్మంబుగూడునే కర్మకునకు
విద్యావినయనయవృత్తనృపత్వములేక యగ్గంబువొసగునే వృద్ధగతికి
రూపయావనధనరూఢాంగములులేక కామమొప్పారునే పామరునకు
పరసనాధనచతుష్టయసంపదలులేక మోక్షంబుదొరకునే రూక్షమతికి
వీనిలోపల నాద్యంతమానలేక మధ్యమునఁజిక్కియేడ్చు రమేధ్యభుజులు
గ్రాజ్యయేట్లుదవు లె శాశ్వతేజ్యములుగ వైకమత్యాగ్ధతత్వంబు నరయలేక 49
- శా॥ తత్వజ్ఞానముఁబొందె ధర్మములసంధకొ గ్రాజ్యయేట్లుచ్చిద్ధభో
క్తృత్వాదికొ విడిపింప సంఘమున నర్థింబల్కి యనోన్యవో
రత్వప్రక్రియఁగూల్లకేగిరట, యారా “బ్రాహ్మణానామనే
కత్వ”న్యాయము సార్థకంపడఁగ నిక్కర్నూలుదుర్యాజకుల్ 50
- క॥ వేదగురునృపాచార సమాదరణములేనివారి కలరు సేమానం
వేదాఙ్గనైఁ బ్రాజ్ఞ, ర్యాదాతిక్రమణతగు నె గ్రాజ్యేటులకుకొ 52
- క॥ బంధురధీసింధువు లను, బంధాంతముగాఁగదీని పరమార్థము పు
ష్పంధయసమసంధ మరసముం ధరియింపఁజదివి గొనమునగనుగూనుఁడి 54
- క॥ మెదలితిరాగ్రాజ్యేటుగఁ బొదలితిరాజాతినీతిఁ బూర్ణమునేయకొ
బ్రిదిలితిరాకూటమునుండి దయామయలార! కరుణనిల్పుఁడు మూవైకొ 55
- శా॥ గ్రాజ్యే ట్లటులసంస్కృతోద్ధతిని నగ్రత్వంబునూనంగ ము
తాప్రిజ్యత్వంబువహింతు లేని తమశాస్త్రాగ్ధంబు మాతోడ వి
ద్యజ్యేష్ఠత్వముఁబొందె సల్పుటకు నిల్వకొరండు మీమిపదా
గజోత్సల్లో ధశదిక్కులంబుజప, వృద్ధప్రజ్ఞ లిట్లేటికికొ 56

- సీ॥ సంస్కృతశాస్త్రవచఃప్రాధికైః ప్రాధానస్వతీపదవి దగ్భంగు గని
యార్యగమాజి దయానందు వాదాన నుంకించుపద్యోయు క్తిని మని
బ్రహ్మవిద్యాపత్రపతివిజృంభణము నల్లనఁ జల్లపటచెడులాగును గొని
కోమటిమున్నీ భుకోలాహలయు వైవికాచారవిషయాన నార్పగఁజని
వేదశాస్త్రపురాణవివాదగరిమ మఱి ధిమాసభిగ్భ్రాహ్మసమాజగులను
జఱచి శ్రీకుమారస్వామిశాస్త్రీయనఁగ నిట నలంపురి ధర్మకర్మహనిలతు 57
- శా॥ ఇంగ్లీషువర్తము దెన్న సంస్కృతము నా హిందీమరాఠులు గణిం
పం గ్లానింబడి తేటి సద్గురుకృపామాత్రాశ్రయైకాప్తి నే
నాంగ్లో సాక్షను లాటినుల్ స్వమహిమోద్యచ్ఛక్తి సాధించి పే
ర్నిం గ్లో సామ్యము నుర్వి విప్రకులవాద్ధింగంటి, నక్షాంబిళితే 58
- శా॥ టీగ్రాజ్యేటులఁజూచి కోమటులు నశ్లే కంసలుల్ రెన్న గ్రా
వగ్రివుల్ మఱి సాలబాండ్రులును నెవ్వరెవ్వరో వేదము
ప్రేగ్రాహంబున నొర బ్రాహ్మణులకంటెక్ష దొడ్డవాకొట్టకై
వ్యగ్రోత్సాహతనోటు దుశ్చరణకృత్యంబుల్, ప్రపంచంతులొ 59
- క॥ ఈవాదముఖండించుటకై వినుఁ డీభారతమునఁగా దింక నింగ్లం
డో పేల్చొని పోవలయును, గావున సన్మార్గమరయు గ్రాజ్యేణ్మిత్రా! 60
- మ॥ ఇది మీబోధకువ్రాసినాడనుసుడి యేగ్రాజుయేట్లా! గుణా
స్పదులై యింతట సంఘసంస్కరణలంబాలించి సద్బుద్ధి శా
చదయామైత్రులఁ జిత్తమందు ముక్కులికొ సాధింపగలిగించి భూ
విదితంబై తగు వేదశాస్త్రమతముకొ విద్వద్గతిం గాంచుడి 62
- క॥ మంగళములు గ్రాజ్యేటులకుం గలుగుత్ర మంచిత్రోవగని పూర్వాచా
రేంగితము నెలంగ నడచుచుం గారుదేవకర్మణను విశుద్ధపడయుతక 63

శ్లో॥ మ్యాకేజాప్టరూపూబ్రహ్మీ ఖాడనంతమవే మధిః

శ్రీకుమారస్వామిశాస్త్రీ త్వహంప్రప్రాధానస్వతీ

అథ కథాఽధి మవధారయంతు సుధియో యథైకేచన పరేభ్యాశీలాలసాః



శంతనరాజచరిత్ర

ప్రథమాశ్వాసము

శా॥ శ్రీరామామణి క్రొమ్మెలుగు విజయశ్రీమింఁగుశాజ్ఞాయుధం
బాహుధేంద్రశరాసక్తై యలర శేషాద్రీంద్రకూటసలిక
రారాజద్వతీ నిష్కభక్తజనసారంగాలి గారుణ్యవా
ధారంబోచెసికృష్ణమేఘము మదాత్మం గొల్తు నిష్టాప్తికి॥ 1

శా॥ శ్రీమతోక్త స్తుభరత్నదీప మమలశ్రీనత్సనత్పీఠ ము
ద్దామోదారభుజాచతుస్త్వయఘన స్తుభంబు నాభీసరం
బామోదస్థితీగాంచినట్టి హరిలీలావాసమందొప్పు హే
లామాద్యద్రుచిరాంతరంగ నలమేల్కంగం బ్రశంసిం చెదక॥ 2

చ॥ ధరణిధరంబునంబొడమి తత్కంఠనస్థిఖిలీల సత్ప్రయో
ధరములఁబూని పుట్టిండుదంభము తెల్పుక టెల్పుచా బి
గిరివరకన్యరో ! యనుచుఁ గేరుచు వాగ్రచనాచమత్కృతిక
సరసములాడు శంకరుఁడు శబ్దవిశేషము లిచ్చుఁగావుతక॥ 3

సీ॥ ఏళిల్లికి సుధాబ్ధిజా తామరసజాత

సీతాంశువదనలు చెలిమికత్తె

లేరామకుఁ గదంబచాగుకా తారముల్

రమ్యతరప్రియారామపంక్తు

లేలతాతన్నికి బా లేందుబిబుబు
 పాలుపొందు నీమంత హుండంబు
 లేలక్షణాంగికి గైలాసపర్వత
 కందరంబులు కేళిమందిరంబు

గీ॥ లేతలోదరి భూరిదాతృత్వమహిమ
 యతులితాఖండభోగ మోక్షాప్తిహేతు
 వస్తుహాదేని నిత్యకల్యాణి శౌరి
 మమ్ము నిరతంబు శుభలీల మనుచుఁగాత॥ 4

ఉ॥ “శారద! నెత్తమామదమె ? చక్కెరమోవులుపందె” మంచు హే
 లారసరూఢినాడి మిగులం బ్రియగెల్చినయశాగపద్యలీ
 లారచిహ్నోరుచుంబనక శాద్భుతచాతురిపూనినట్టి యా
 వారిజగర్భుడిచ్చు ననివారణ మాకుఁ జిరాయునున్నతుల్॥ 5

శా॥ కారుణ్యంచదపాంగ నబ్జశరరాకాచంద్రకాసత్సుధా
 పారావారశుభాంగ నబ్జజముఖప్రసాదకేళీనట
 త్సారస్యోదను దివ్యమోహన మహాసాహిత్యసంగీతవి
 ద్యారాజత్కుచకుంభ నెంతు వినతాంతర్వాణి శ్రీవాణినీ 6

క॥ పాయక భక్తియుక్తివి నాయకు విఘ్నహి రాడ్వి నాయకు ఫలసం
 ధాయకుఁ దలఁతుఁ గవిత్యామేయక శానిర్విరోధమేధాశక్తి 7

సీ॥ భూరివిశ్వంభ రాభారధూర్వహణ దీ
 తోవాప్తి నెవ్వఁడుహాపక మొందె
 చతుశ్శ్రీహస్తప్రాజ్యసామ్రాజ్యవైభవ
 స్ఫూర్తిచే నెవ్వఁడు పాలుపుమీఁతె

కలశాబ్ధికస్యతోఽగమలాత్మకైవ్వని
భోగతల్పంబున, భోగమొనెడ
చీత్రమనీమావిశేషభాషాద్యుః
ప్రౌఢీమనైవ్వంశు రహివహించె॥

నెవ్వఁడలరా రెదరహరహీరకాంతి నమ్మహదాంతుసకలవిద్యానిశాంతు
మహితసుస్వాంతుశ్రీమంతుబహుళశాంతు సంతతజ్ఞానవంతుననంతుశంతు

ఉ॥ శ్రీయువతీమనోధన్య నశేష విశేషగుణాభిరాము సు
శ్రీయుతసత్వముల్ చెలంగ సేవక శేతన పత్రలీలలక
జాయనిభక్తిగొల్పు నిరపాయుని ధక్షితకాదవేయునికా
గేయమొనతుక భర్తధరనిర్మలకాయుని వైనతేయునికా ॥ 9

సీ॥ హిమధామ మల్లి కాసుమ భీమహీరాహి
తారావదాత సుందరము దరిము
కోటిచండమయూఖగుమయూఖోగ్ర సు
దర్శనంబైన సుదర్శనంబు
నిజభజనాజస్రనిర్మలసజ్జనా
నూనఫలప్రదయైన గదయు
విక్రమక్రమకళావక్రశక్రాది శ
రాసనంబైన శిరాసనంబు

దివ్యశతకోటిశతకోటితీవ్రశాతావిమతజనకంతలుంఠనవిష్ణుదేవు
నవమనోనందకాబగునందకంబుమత్క విత్వాంతరాయముల్ మాన్పెగాత॥
క॥ నరవిమరాక్రూరపరాశరియక్ష్మాగదపసిష్ఠశౌనకశుకని
ధ్వజరణీభవకపిలమరుద్వరసుతులాదియగు భాగవతులఁడలంతుక

మ॥ వినుతుల్ చేసెద సొన్న తాండ్రకపులన్ విఖ్యాతవాల్మీకి వ్యా
సుని బాణున్ భవభూతి మల్లుణుని భోజున్ గాలిదానున్ మయా
రుని దండిన్ శినభద్రున్ ఛరతిని జోరున్ నన్నయం దిక్కనా
ఘ్నుని శ్రీనాథుని సోము భీము నమరాధ్యుం బెద్దనం బోతనన్॥ 12

క॥ పంకజలోచనలీలాసంకిలితరసత్య్బంధసంధానని రా
తంకుమదగ్రపిత మహుఁ వె కటకవిచద్రుహృదయవీధిఁ దలంతున్

క॥ కప్పురముగప్పగి పుష్పగుప్పిసక్రియ సంకుమదముకుంకుమనొకచోఁ
గుప్పలువోసిసక్రియసభ॥ మెప్పుగఘుమ్మనుచుఁగవిత మెఱయగవలదా॥
వలపించుచుశృంగారముఁచిలుకు చుహృదయమునుగఱగ జేయుచునోహో
మెలమెలఁదిలీలఁ గావ్యమువిలసిల్లఁగవలదె సుకవివీరులుమెచ్చున్॥ 15

క॥ సరసులమంచని విద్వత్సరసోక్తుల నెరసులేటి సారెకుఁ గుకపుల్
మెఱయుమరీఁగలుగంధపుఁ బరిమళముల్వీడిచ్చినణముపరికించుక్రియన్॥

ఉ॥ పెట్టెదమీకుదండములు క్రిలకయుండినఁ బ్రేలిగంతనే
మొట్టెదకోవన్ భాగమునఁ నూకపీశ్వరులార ! గట్టిగాఁ
దిట్టదుఁ గాఁ కూటవిచిత్రపటిష్ఠవినిష్ఠురోక్తులన్
గట్టునుబొమ్మ మద్రచితకావ్యములో నెరసుల్ గణించినన్॥ 17

ప॥ అని యిష్టదేవతాప్రార్థనాచరణంబును గురుచరణస్మర
ణంబును బురాతనసుకవీంద్రసముచ్చరణంబును దుష్టకవిజనతృణీకర
ణంబును గావించి సార్వకాలభవ్యంబును విద్వద్వ్యతంససంభావ్యంబును
సుకవిసార్వభౌమశ్రావ్యంబును సత్యంతదివ్యంబు నైన మెక్కకావ్యం
బనవద్యగద్యపద్యహృద్యంబై మెలయఁ గంజాతసంజాతకంజాతలోచ

నా చరణకంజగుంజన్మణిమంజుమంజీరపుంజ సింజాని నాదమేనురార్థ
టిక్ ఘటియింపంబూనియున్న యెడ,
18

సీ॥ కందర్పశతకోటి సౌందర్యరేఖా వి
రాజితంబు సురేంద్రపూజితంబు
ధళధళోద్యత్ప్రభాకలితకౌస్తుభకంఠ
భూషణంబు గభీరభూషణంబు
పద్మాంకుశాండజ పాశాదిచరణాబ్జ
లక్షణం బురుకృపావీక్షణంబు
దరచక్రశార్ఙ్గ నందకగదాయుధబాహు
ధారణంబు సమస్తకారణంబు

గరుడపత్రంబు కమనీయకనకనేత్రమాశ్రితోద్యానవనచైత్ర మైనయట్టి
వెంకటాచలనాయకవిగ్రహంబు! దర్శనంబయ్యె నెదుటమత్స్వన్నమునను॥

ప॥ ఇత్రైతంగున మదీయసహస్రకోటిజన్మజన్మాంతరాజితాగ
ణ్యపుణ్య పరిపాకంబున బ్రత్యక్షంబైన యద్వైతతాసార్వభౌముశ్రీపాద
పద్మంబులక కేకసాష్టాంగదండప్రణామంబులత్యంత విషయతాత్పర్యంబుల
నాచరించియానందబాష్పజలబిందుసందోహనయనారవిందుండనై తేచి
నిటలతటఘటితకరపుటుండనగునన్ను స శీతలసకృపాకటాక్షవీక్షణంబు
లనిరీక్షించి లక్ష్మీనల్లభుండు మృదుమధురసరసవచనరచనల నిట్టని
యాసతి చెప్పి,
20

క॥ “మీ వారలెల్లమత్పద! నేనాపరతంత్రహృదయశీలురుగానక
నీవుమదీయాంకితముగఁగి విప్రులు తెనుగునొక్క కావ్యమునత్సా! 21

వ॥ అదియెట్టిగంతుని,

22

మ॥ విసులస్వాంతుఁడు శాంతనయీతిపుఁడు ర్వీమండలంబేలుచున్
మమతన్ స్వర్నది యొక్క కారణమునన్ మద్ర్యాంబుజాతాక్షియై
రిమణుంగోరినఁ బెద్దెరు డె వెన నారాజయ్యగాధాళి పం
చమపేదోక్తముఁబోలినట్లుగుటఁ దత్సందర్భభావాధకముల్
క్రమమొప్పుర నెఱిగి మత్ప్రియముగాఁ గావ్యంబుగావింపుచూ॥23

మ॥ లలితాంచత్పదసంగమిందగి రసాలంకారభావ్రాన్నతుల్
వెలయన్ శయ్యలఁ జారురీతులను నీవిం జెంది సద్వర్ణసం
కలనంజెందిన నీ మనోజ్ఞకవితాకన్యక శుభశ్రీకలా
కలితక వేడ్కవరితు శాశ్వతమహాకల్యాణసంధాయినై” 24

వ॥ అనితెల్పి యంతథాకనంబునొందె, నేనుమేల్కాంచిచం
చత్కృతాహలాద్భుతాక్రాంతస్వాంతాంబుజాంతరాళుండనై యప్పు
రుపోత్తముదివ్యనుగళవిగ్రహంబుపలుమాఱుతలంచి నమస్కరింపు
చుఁ జిత్తంబుననిట్లువితర్కించితి,

25

శా॥ “శ్రీలక్ష్మీసరిసోక్తులన్ జెలఁగు రాజీవాక్షు సస్మద్వచో
లాలిత్యం బబరించు నేయనుచు నేలా నేవిచారింపగాఁ
గేప్రిప్రౌఢశుకీవిలాసరసవాక్ప్రీతాత్మ్యుడౌ నేలికన్
బాలత్వంబున నెప్పుచిల్క పలు కానందంబుఁ జెందింపడే॥ 26

ఉ॥ శంతనచక్రవర్తికవిలసచ్చురితంబునకంబుజాలయా
కాంతుఁడునాథుడౌట జిగిగల్గినపైడికిఁ బారిజాతపు
ష్పాంతరసారసౌరభమహావిభవంబుభవంబుజెందిన
ట్లంతియెకాక వేఱెకలదా తలపోయఁగ నెన్నిభంగులన్” 27

ప॥ అనితలంచి మదీయాన్వయంక్రమం బభివణిం చెద, 28

—కవివంశానుక్రమణిక. —

సీ॥ సంతతనిజమిత్రశతపత్రశతపత్ర

మిత్రు లాప స్తంబనూత్రులెన్న
బహుశసజ్జనబృందసహకారవనమండ

చైత్రు లాప స్తంబనూత్రులెన్న
హృద్యాననద్యనద్విద్యావిలాసవై

చిత్రు లాప స్తంబనూత్రులెన్న
ఘనయశోనిజితాకాశసరిత్యేవత

గోతులూప స్తంబనూత్రులెన్న

గీ॥ వారిలోనమహూజ్వలావార్యశౌగ్య

ధైర్యగాంభీర్యవీర్యచాతుర్యములను

వెలయునార్యేలవంశాబ్ధిజలజ్వలైరి

మహితగుణపాళికృష్ణయామాత్యమాళి॥

29

సీ॥ “అఘవిదూరప్రభావాభిరామతగాంచి

సత్యానుకూల్యప్రశస్తి నొంది

విబుధాభిగణ్యసాత్వికవృత్తిచెన్నుంది

గోత్రావనస్ఫూర్తికొమరుమిగిలి

కమనీ మలక్తశాకలితలీలంబెలగి

గురునందకోదారిగరిమగాంచి

భద్రాశ్వతోరువై భవమునఁగన్పట్టి
యతులీతానంతవిఖ్యాతిమించి॥

గీ॥ యంచితాకృతీసాక్షాత్కరించినట్టికృష్ణదేవుండుగాకతాఁగేవలుండె”
యనుచుసర్వజనంబులువినుతినేయధరఁగిఁగననయ్యెఁగృష్ణప్రధానకరుఁడు
క॥ అన్నమరాల్కృష్ణయబుధసన్నతమతిముసలమాంబనరవివరించె
వెన్నుఁడుమునుకలశాంబుధికన్నియవరియించులీలగనుపట్టంగ॥31

సీ॥ పరఁగంగవిషరాశిభవముగాంచని లక్ష్మీ
చండికాఖ్యదొఱంగు శంభురాణి

శక్తిగర్భమునఁగాంచనియరుంధతి పుణ్య
జనవైరులనువేడ్కఁగనని యగితి

శివధర్మభంగహేతువుఁజెందని మహాజ

పాకారి భలేఁగాఁబడయని శచి

దోమాకరప్రాప్తిదొలగిన రోహిణి

విషమగోత్రస్థితివెలయని ధర

31

కాక సామాన్యసాధ్వయేగఱుతినేయకృష్ణయామాత్యరామసత్కీర్తిధామ
భూరిముఖకాంతివిజితసంపూర్ణసోమరసికనుతనద్గుణకదంబముసలమాంబ॥

క॥ వారలకుదయించె మహాదారగుణాధారుఁడతులధర్మవిచారుం
డారూఢిఁజెన్నయాఖ్యుఁడుశౌరికిరుక్మిణికిఁ బంచశరునివిభాతి॥ 32

ఉ॥ శ్రీనిధియై ప్రకాశమునఁ జెల్వగు చెన్నయమృతి సత్కృపా
మానితశౌర్యసత్యసుకుమారయశఃక్షమతారమాధపు
వానిమఱుంది వానిగురు వానికుమారుని వానియగ్రజు
వానియనుంగుబావ ననివారణలీల హసింపచె జిత్రత॥

34

శ్రీమత్పర దేవతాయైనమః.

ఉ పా ధౌ త ము



చదువరులారా?

ప్రకృత గ్రంథముగు నిందుమతీపరిణయమును సుప్రసిద్ధుడగు కుమారభూర్జటియను కవివరుడు విరచించెను. ఈతనిగూర్చి కాల నిర్ణయము సేయుచో మ॥ రా॥ రా॥ రావుబహదూరు కందుకూరి వీరేశలింగంపంతులవారు,

(‘1560, 70, సంవత్సరములవరకును బీబించియుండుననియూహింపవలసియున్నది’)

అని కవుల చరిత్రములో వ్రాసియున్నారు. వారి వ్రాతకాధారము శ్రీకృష్ణదేవరాయల యాస్థానకవియగు భూర్జటికీకవి పాత్రుడనునదియే యని వారిధోరణి తెల్పుచున్నది. కుమారభూర్జటి—

చ॥ స్తుతిమతిర్మీన యంధ్రకవి భూర్జటి పల్కుల కెట్లుగల్గెనో

అతులత మాధురీహిమనా మును మీపెదతాతచాల స

న్నతిగనె గృష్ణరాయల మనోస్థి సభక్త.....”

అని తన కృష్ణరాయ విజయమునందు వ్రాసికొనుటం బట్టియు, సర్వత్ర గ్రంథాంత గద్యములో—

(‘భూర్జటిపాత్ర’)

అని వ్రాసికొనుటంబట్టియు శ్రీపంతులవారు భూర్జటిని బాలించిన కృష్ణదేవరాయల కాలమునుండి స్థూలదృష్టితో గణించి మున్ను దా హరించిన తెఱఱగున నిర్ణయించియుండురు కాని ప్రకృతగ్రంథమునుగృతినందినవరసింహాస్వామిరావుగారి పితామహులగు విజయాస్వామిరావుగారు రాజ్యమునకు వచ్చినకాలము 1077 వ ఖనలీకి నడియగు 1667 వ సంవ

త్సరమని నూజనీటి యెన్నేటి విభాగపు జడ్జిమోటులో విన్నపముగాఁ గనుపట్టుచుంటుజేసియు, నియ్యసభయని మనునాడగు ప్రకృతకృతి నేతకే యంగితమొబడిన “అస్పృశాయయశ్చాద్రోదయము”ను రచించిన ఆశీవిశ్వ వెంకటశాస్త్రిలవాడను, కుంచించి జగ్గకవియు నొకటే కాలము వారసుట నిష్టవాదాశ్రమముకు శ్రీ పంతులవారిచేతనే వ్రాయబడిన జగ్గకవిచరిత్రము సామె మొనర్చుటచేతను కుమార భూర్జటి నిగూర్చి పంతులవాడవేసిన కాలనిర్ణయముతో మేమేకీభవింపఁ జాలకు న్నారము. కృష్ణదేవరాయలనుగూర్చి పంతులవారిసర్విన కాలనిర్ణయము సరియైనదైనదో నతనికాలమున నున్నకవికి మనుమఁడగు కుమారభూర్జటివిషయమున వారువ్రాసినది సరియైనదనుకొనవచ్చును గాని వారాఘట్టమునందనేక వికల్పములు లభించుటచేఁబ్రకృతమువారి వ్రాతనుపేక్షించి 1577 వ సం॥రము వఱకును గృష్ణదేవరాయలు రాజ్యముచేసెనని వ్రాసిన శ్రీ గురుజాడ రామమూర్తిపంతులవారి యాహానే మేమిందనుసరించుచున్నాము. పంతులవారి వ్రాతను బట్టి మేని కృతిపతితాతగారు రాజ్యాభిషేకమునకువచ్చిన వత్సరమునకు నూరున త్సరములకు మున్నేగతించిన కుమారభూర్జటి మరల 120 వత్సరముల కిటీవల నవతరింపవలసివచ్చును. అది సర్వవిధముల నపహాస్యాస్పదమని వేఱుగ వ్రాయనక్కఱలేదు. అందుచే మార్గాంతరమునుబట్టతప్పదు, కాని 1577 వ సం॥ప్రాంతమున స్వర్గతీనందిన కృష్ణదేవరాయల యాస్థానముననున్న మొదటిభూర్జటికి మనుమఁడగు కుమార భూర్జటి 1700 ల సంవత్సరప్రాంతమునఁ బ్రభుత్వ మొనర్చుచున్న సరిసింహాస్థురాయనికి సుమారు ముప్పది వత్సరములని చెప్పఁడగు తన వ్రాయము లోఁ గృతినీకుట సాధవిధిమనా? అనునది సుత విచార్యమేకాని,

(“మనుషి పెదతాత”)

అను కుమారభూర్జటివాక్యముంబట్టి మొదటి భూర్జటికి జాల
మంది తమ్ములు గలరనియు నామతో సతనికంటె జాల జిన్న వాడగు
వాడితని తాతయై యుండవచ్చుననియు సతనికిఁగూడఁ బలుపురు తన
యులుందురనియు నందులో నితని తండ్రి యించుమించు కడగొట్టుత
మ్ముడై యుండు సేమోయనియు సతనికుదయించిన పుత్రులలోఁ బ్రకృ
తకవికూడఁ జిన్న వాడే యగునమోయనియు నెంచుకొంటిమేని యీ
మధ్యగల కాలమును దృష్టిపెట్టెముగాఁ బంచవచ్చునని తోచెడిని.
లేదా జడ్డిమొంటులోని 136, అచునది ప్రహదమనియేని యనుకోవ
లెను. జగ్గకవి కాలనిర్ణయమును బట్టిచూచిన జడ్డిమెంటు సరిపోవు
చున్నది. సరిశీలకు లొకను విచారించి నిజమును గనుఁగొనఁగోరు
చున్నారము—

“ఉ॥ చిత్రముగాఁగఁ జిన్న పుడె చేసితివొరసముల్ చెలంగ సా

విత్రిచరిత్రమున్ మిగలవేడక నిందునతీ పివాహమున్॥”

అనియును

“క॥ బాటుడవయ్యను విద్యాశీలుడవు”

అనియును గుమారభూర్జటి కృష్ణ రాయవిజయమునందాబ్రస్తా
వించుటచే నీయందుమతీ పరిణయమును మిక్కిలి చిన్నతనమునందే
వ్రాసినట్లొహింపవలసియున్నను, నది యతిశయోక్తిగా భావించి మే
మితఁడీ గ్రంథమును యశావనదశలో వ్రాసినట్లభిప్రాయపడుచున్నారము
మేము పంతులవారి నిర్ణయమున కతిక్రమించుటకుఁగారణము ప్రత్య
క్షప్రమాణ లభ్యుగు నాధారముగాని వేఱుగాదు ప్రత్యక్ష ప్రమాణ
ములేనిచో ననుమానమే శరణుగునుగాని యది యన్న ప్రశంసాని
ద్యజించి యనుమానము నేలపట్టవలెను. జగ్గకవినిగూర్చిన కాలనిర్ణయ

ముమాకుఁ దోడ్పడుచున్నదని మున్నే వ్రాసియుంటిమి. ఇందుమతీ పరిణయమును గృతినందిన ప్రభువును, అప్పరాయ యశశ్చంద్రోదయమును గృతినందిన ప్రభువును నొక రేయనుటకుఁ బ్రబల నిదర్శనము పంతులవారొనర్చిన జగ్గవినిగూర్చిన కాలనిర్ణయమెకాక నిన్న మొన్నరచించిన పారసీక ధరాధీశచరిత్రములోని యీక్రిందిపద్యము గూడనని చెప్పవచ్చును—

క॥ ఇందుమతీ పరిణయముఖి | సుందరకావ్యములు పెక్కు సుకవులుగొనిరా

సందెగృతి నాయకత్వ ముమండానందమున వారి మన్నించితగ్గ॥

పైపద్యములో నిందుమతీపరిణయకృతినాయకుఁడు మఱికొన్ని గ్రంథములనుగూడఁ గృతినందినట్లు స్ఫుటమగుచున్నది. ఆపెక్కు, కృతులలో 'నీ' యప్పరాయ యశశ్చంద్రోదయ' మొకటియనియెఱుంగఁదగు ఈయంశము జగ్గవికూడఁ దనట్టిట్లుపొత్తమైన లిఖించియేయున్నాఁడు.

క॥ అప్పారావుకుఁగావ్యము, చెప్ప నతండొకఁగ నందుఁజేరెను వినయం

బొప్పఁగ వెంకటకాస్తుతి, గుప్పననతఁడాని విశ్వకులుఁ డెన్నంగ॥

ప్రకృతముగామించేసి యీజగ్గకవికిని, యశశ్చంద్రోదయ గ్రంథకర్తకునుగల తారతమ్య మిందువాక్రమ్యలేదు వారి వీరిగ్రంథములు తిలకించినవారు వీరిరువురకును 'హస్తీమశికాంతరమనియు నందుచేతనే యీతిట్లు జనించియుండుననియు నిర్ణయింతురని మాత్రమువ్రాసిన మరలఁ బ్రకృతమున కుపక్రమించెదము. పైనుదాహరించిన' పారసీకధరాధీశచరిత్ర నిన్న మొన్న అనఁగా నేటికి 8 వత్సరములవఱకును జీవించియున్న శ్రీరంగయ్యప్పారావుగారు రచింపఁజేసినది. గ్రంథకర్తలక్షణాచార్యులను సుకవి, ఈగ్రంథము భారతాదులవలె జాల పెద్దదిగా నుండునని మాతృకవలనఁ దెలియవచ్చుచున్నది గాని యచ్చుపడి మా కాసంస్థాన ప్రభులవలన లభించిన గ్రంథమొక యాశ్వాసము మాత్రమే, దానిలో వంశవర్ణనములో నిందుమతీపరిణయము కృతినందిన ప్రకృతప్రభువు నిట్లు వర్ణించియున్నాఁడు.

చ॥ అరుదుగ నూజివీడువరిని హర్మ్యవికేతన సౌధరాజిచేఁ

బరఁగెడు దుగ్గ మొక్కఁడు వివస్వతునంబెడుగానిఁగ్లై “ద

హ్వయ, వజ్రలాల్తు దస్తుగహ” యన్ బిరుదుల్ గొనె మూడువేలసం

గరనిపుణుల్ భటుల్ గొలువఁ గాఁదగెనారో నృసింహుఁడెంతయున్”

పైపద్యమువలనను, “ఇందుమతీపరిణయ” అనుపద్యమున ను నియ్యనముఁడు సర్వవిఘ్నములఁ గృతార్థుఁడనియుఁ దనతాతయగు విజయాప్సరాయనికన్న మిన్న యనియుఁ జెప్పవలసియున్నది. ఈయనకు మూడవతరమువాఁడగు వేంకటనరసింహరావను నామాంతరముగల నారయ్యప్పారావను ధర్మప్పారాయ సార్థకనాముఁడుగూడ మహాపురుషుఁడిని చెప్పవలసియున్నది. అది ముందు ప్రస్తావింపఁబడును వేయేల యీవంశమునం దెవ్వరో తక్క నెల్లరును మహాపురుషులును ధర్మాత్ములును ననుట కేవిధమైన సందియమునులేదు. అదియటులుండె. ఈయిందుమతీపరిణయకృతినేతవఱకు మాత్రమే ధూర్జటికి వి వంశమును వర్ణింపవలసినవాఁడు, పదపటిప్రభువులగుగూర్చి పారసీక ధరాధీశచరిత్ర నుండి ముఖ్యములగు పద్యభాగములు గొన్ని యుదాహరించుచున్నారము.

సీ॥ తనదుక్షీర్తిద్యుతుల్ దళదిగ్జ్వానననాకచముల సుమదామరుచులనీన... .

తే॥ గీ॥ అతనితమ్ముఁడ శోభనాద్రవ్యపురాయ విభుఁడు తద్రాజ్యమువహించె భవమలర

క॥ ఆనరనాథుఁడు మువ్వరమానవతీసుణుల సొక్కమగువతనయలన్

మానుగ బెండిలియై యసమానవిభూతింజెలంగి మహి సుతిగనియెన్

చ॥ అటు సుతిగాంచు నాముగరయందును బట్టపుదేవి యెడ్డపు సుత్రుటపతిభక్తిచే నలరి కాంతుఁడు కాలవశమ్మునొందఁ దాఁ బటుతర సాహసంబెనయ భర్తను వీడఁగఁజాల నంచుసె॥ కృటం బతిగో జితానల శిఖాతితి కామూర్తిజేసె దేహముకొ॥’

క॥ పొచ్చెమ్ములేక తక్కిన బుచ్చుచు రమణమృలనెడి పొలఁతులిరువురుకొ

మచ్చికచే బతి రాజ్యంబచ్చుగ బాలించి రహితులతి భయమందకొ॥

ఉ॥ ఆసుదతీలమాలు ... నిజవంశము వృద్ధియొనర్ప. .. ఆత్మగోత్రజుశుభ
ప్రదిలక్షణులవేంకటాద్రినాభాసిలురాజపుత్రుని చెప్పిబ్రయంచెలర్పగన్॥

తే॥ గీ॥ అతని నిజరాజ్యమున కధిపతియైననర్ప నతఁడు సంతోషభరితాంతరంగుడగుచు
తమ్ముడగు నారసింహభూధవుని కెలమి కర్ధరాజ్యమొసంగె నత్యద్భుతముగ॥

తే॥ గీ॥ కొంతకాలము చననందకుంతయకుండ, వెంకటాద్ర్యప్పరాయభూవిభుడుపుడమి
విడిచి సుస్థిరభోగేచ్ఛగడలుకొనగ శ్రీనివాసపదమ్మదాఁ జేరెనంత॥

తే॥ గీ॥ వెంకటాద్ర్యప్పరాయభూవిభునిపిదప రెండు రాజ్యములూత్పదోద్దండవీరి
నొకటిగానిల్చినారసింహకోర్వి నాథుఁ డేలకాత్రపుడవులపాలుగాఁగ॥

క॥ ఆనారసింహధరణీజానియె నారయ్యధరణిజానియనుచుఁదా
మానితముగఁజెడవయభిధానమ్మునవి స్ఫుతప్రభక్తమహిమించెన్॥

గీ॥ అన్నారయేంద్రధరాజాని తే॥ గీ॥
ఇట్లుతేవురఁబెండ్లియై యుసఁగెనితఁడు॥
అందు॥

తే॥ గీ॥ రావువంశాభిపూర్ణచంద్రప్రభాయ మానమూడవభార్యసన్మాన్యచరిత
వేంకమాంబిక సకలసాధ్వీమతల్లి యెలమివేంకట నారసింహేంద్రుఁగనియె॥

సీ॥ కొల్లేటిధానినెక్కి నుమహామళక విత్తుతిజాతకంఠూలి గాధవీడ
నలమటఁ జెందిరాయవనివృత్తువిహీనయగుటఁగండువుఁబాయ ననువుకనక
మహిమెనిస త్వముల్ మల్లడిగొనుచుండఁ బరికించిమదిఁ గనికరమువాడను
నున్న తళిల సయ్యుర్విసందండుల నాటించివాటిమై తీటుడిపె

తే॥ గీ॥ సహమా వెంకట నారసింహోప్పరాయ భూతలేంద్రునకెంతటిభూతదయయొ
యిమ్ముహోదారునత్కథలెల్లదిశల గాన మొనరించెదరుపుణ్యకరములనుచు॥

తే॥ గీ॥ యాత్రకైయెగుదెంచెడునాత్రరాహ సాధుజనులకునా రాజుఁడ్రుండపుడు
కలశములువస్త్రములుమఱిగంబళములు సొసఁగిమృష్టాన్నమిడితృప్తిమొందజేయు॥

“ నారయ్యప్పారావుస్వామిసన్నిధిలై పె”

అనుగీతమునర్వత్రసుప్రసిద్ధము పైపడ్యము లోనిధర్మములెల్ల నం
దువిస్తరించియున్నవి వలయువారద్దానికతన నెఱుంగఁదగు. ఈవిషయ
మై మాగీరతభాగములలో నొకటియగు విగ్రహారాధనమునందిట్లు ప్ర
సంగవశమునంబళంపించియుంటిమి,

తే॥ గీ॥ . రామచంద్రాష్టరాయ భూరమణతిలకు మణి/ శంహాష్టరాయధీమహితు
గనియె

సీ॥ తే॥ గీ॥ రామచంద్రాష్టరాయభూరమణునకును సుబ్బమయు సీతమయునావిశుద్ధచరిత
లైనపత్నులుగల రిద్దఱు

సీ॥ రామచంద్రమహీపురందరుం డల సీతమాంబికయందు

శోభనాద్ర్యష్టరాయ భూసురవిధేయుఁ గనియె . . .

తే॥ గీ॥ మారితాభిఖ్య శ్రీసుబ్బమాంబ మణియు, రమణమయునాఁగ నిద్దఱురమణు
లొనృపాలచంద్రునిభార్యలు. . .

సీ॥ ఆసుబ్బమాంబికయం దల్ల శ్రీశోభనాద్ర్యష్టరాయధరాధినాథుఁ
డనఘ (1) నారయ్యధరాధీశు (2) రంగభూనాథుఁ (3) జగన్నాథనరవరేణ్యు
(4) వేంకటనరసింహవిభు, (5) వేంకటాద్రిస్థపాలు (6) సింహాద్రిభూపాలతిలకు
(7) వేంకటరామపుణ్యీనాథుఁడనియెడి నేడువరకుతుల మహిశసుతులఁ
దతకురాహరహరహరసితసితాద్ర పీఠతారాగతారేశసారతరు కు
పర్వరాడర్వకరిగర్వధూర్వహ ప్ర శస్తకీర్తులఁగనియె సత్సమితివొగడ"

ఈపద్యమునందుఁ బేర్కొనఁబడిన యేడుగురు ప్రభువులలోఁ

బ్రహ్మత్రైగంధమునుద్ధరించినవారు నారయ్యప్పారావుగారి మనుమలు,
ఈనారయ్యప్పారావుగారి శాఖను దుట్టతుడను జెప్పఁదలఁచి యిందు
రెండవవారు మొదలుకొని యాయాసోదరుల యభివృద్ధ్యాదులను సం
గ్రహముగా నింతకుమున్ను దాహరించుచున్న పొత్తమునుండియే యు
దహరించుచున్నారము.

తే॥ గీ॥ అందు మత్స్యతినాథుఁడైయును రంగ భారుణినాథు నమితమేధాననాథు
నమరసుతగాథుఁ గీర్తితారాధినాథు నెన్న శక్యంబె వేమొల్లమిన్నకైన॥

ఇందుఁ బేర్కొనఁబడిన శ్రీ రంగయ్యప్పారావుగారు పైసోదరుల
లో రెండవవారు, వీరికొక కొమార్తమాత్రము కలదు, వారినిగూర్చి
యీక్రిందిపద్యము చెప్పను.

శా॥ శ్రీమద్రంగనృపాల శేఖరుఁడు లక్ష్మీచెల్లమాంబాసతీ
సీమంతిన్యవతంసమందుఁ గనియెకొ శీతాంశుభావ్యద్యశ

ఉ॥ ఎంచికనంగలేవుకదా? యెన్నడునర్భక? “నారయప్పరా”

వంచును “స్వామిసన్నిధి” యటంచును “బైటే” యటంచుదంబురా

గొంచరుదెంచుభిక్షుకుల గొంజొకరేనిస్మరింపరేమి? య

య్యంచితవాసిగాసిలుట కానొకమానములిట్టిగానముల్

ఉ॥ ఎవ్వనిపేరుచెప్పికొన నించుక ముష్టియగుడబుట్టదా

గవ్వనెవండుపాడుఁ ద్రిజగమ్ములుమోసినవారి దక్కనీ

నవ్వునకగ్ధమేమి? యలనారయభూరమణుం డలంతియే

యెవ్వరు నీకుఁజెప్పఁగల రేదెనొ గిల్కెడు తోచినట్లుగ

మఱియు నీయప్పరాయలకు ధర్మప్పారావను సార్థి బిరుదనా
మము సర్వత్ర సుప్రసిద్ధము, ఈయనఘనిగుచ్చిన పుణ్యకథ తెన్ని
యో జనులు గడువిశ్వాసముతోఁ జెప్పికొనుచుందురు. ఈయనయవ
సానకాలమున సూర్యమండల మి భేదిల్లివట్లుగాఁ గొందఱు పుణ్యాత్ము
లు కాంచినట్లు విచుచున్నారము. మరలఁ బ్రకృతాంశమున కుపక్ర
మింతము. ఈధర్మప్రభువు మనయిందుమతీపరిణయ కృతి నేతకు మూడ
వ పురుషుడగుచి వ్రస్తుతాంశము, ఈతరువాతి వంశీయులంగూర్చి
కూడఁ గొంజొక యాచరిత్రమునుండియే యుదాహరింతముగాక

క॥ “ఆనరపతికి న్నలుపురుమానవతులు భార్యలు”

ఉ॥ వేంకటనారసింహపృథివీపతి గాంచెను నారయేంద్రుకొ

క॥ ఆతని కిర్వరుభార్యలు శ్రీపాపమాంబ మఱి చిన్న ప్రియున్

సీ॥ తే॥గీ॥ భర్తృకు జ్ఞావిధిజ్ఞ శ్రీపాపమాంబపూజ్యతమముగఁ బెక్కిండ్లు రాజ్యమేతె

వ॥ ఇట్లు వెంకటస్వసింహ భూపాలువంశంబు పాపమాంబికాపర్యంతంబు నభి
వర్ణించి మరలఁ గృతిపతియగు రంగభూపాలువంశ భివర్ణనంబుగావించువాడనయి త
త్ప్రసిద్ధతామహాదగు నాఁ సింహవిభుని యైదవపల్ని నభివర్ణించెద

సీ॥ తే॥గీ॥ . నాగసింహభూతలవ పేంద్రు నైదవపథూవరేణ్య పుణ్యాభిగణ్య

వెంకమాంబిక చెల్లవోందు విభుర వెఱసి

సీ॥ అన్నారసింహేంద్రుఁ డత్తలోదరియందు

ఈనెల సొమ్ముచెల్లించిన చందాదారులు.

- 1 గరికెపాటి సుబ్బారాయుడగారు గుంటూరు
- 2 మల్లాది కామయ్యగారు చింతపల్లిదొరసానిసంస్థానము గుంటూరు
- 3 కాకుమాను వెంకటనరసింహముగారు గుంటూరు
- 4 న్యాయతి హనుమంతరావుగారు ప్లేడరు గుంటూరు
- 5 పెద్దిభట్ల పెదనాగేశ్వరరావుగారు తహశీల్దారు గురిజాల
- 6 రాజా వాసిరెడ్డి చంద్రమాలేశ్వరప్రసాదు బహదరు జమిందారు
గారు, ముక్త్యాల
- 7 కలువలపల్లి రంగయ్యశాస్త్రిగారు, భాస్కరాచార్యులు, ఏలూరు
- 8 బుడంపాటి సుబ్బయ్యగారు రాజమహేంద్రవరము
- 9 దూపాటి తిరుమలవెంకటరత్న మాచార్యులుగారు, న్యూ-ల్ నూప్టరు
కమ్మవారిపాలెము
- 10 పోలేపెద్ది నాగభూషణముగారు రాజాపేట
- 11 చతుర్వేదుల నరసింహముగారు విష్ణుర్లపల్లె
- 12 సయ్యదుఖాసీమ్ సాహేబుగారు ఫారెస్టుగార్డు చింతపల్లి
- 13 తూములూరు సదాశివయ్యగారు కరణము చివలూరు
- 14 చల్లా పిచ్చయ్యశాస్త్రిగారు ఇంటూరు
- 15 దిడుగు కాంతయ్యగారు పెదకొడమగుడ్డ
- 16 సన్నిధానము విశ్వనాథశాస్త్రిగారు లైసెన్సు గుమాస్తా చౌట
పాపయపాలెము
- 17 ఫణిభట్ల రాజేశ్వరశాస్త్రిగారు మాజపీఠ
- 18 సోమనూజల వెంకటసుబ్బయ్యగారు దుగ్గిరాల
- 19 ప్రభల వీరరాఘవులుగారు ప్లేడరు తెనాలి
- 20 కప్పగతుల వెంకటసుబ్బయ్యగారు బాపట్ల
- 21 భువనగిరి ముకుందరామయ్యగారు రివిన్యూనుసస్పెక్టరు బాపట్ల
- 22 నోరి వెంకటేశ్వరులుగారు ప్లేడరు బాపట్ల
- 23 చించినాడ వెంకటరత్నశాస్త్రిగారు బెజవాడ
- 24 జయంతి రామయ్యపంతులుగారు ప్రెసిడెన్సీమేజిస్ట్రేటు మదరాసు
- 25 కున్నిసెట్టి వెంకరత్నముగారు సందెపూడి
- 26 రామరాజు సీతారామయ్యగారు కరణము వ్యాపకంపల్లె

ప్రధాన పోషకులు

శ్రీ శ్రీ జగద్గురు విరూపాక్షస్వాములవారు.
పోషకులు.

- 1 శ్రీ రాజా నారాయణరావు సింహాద్వైపారావు బహదరు
జమిందారులు, నూజివీడు.
- 2 శ్రీ రాజా కోటగిరి వెంకటకృష్ణారావు బహదరు
జమిందారుగారు గంపలగూడెం
- 3 అల్లాడి లక్ష్మణరావుగారు కరణము జంగపల్లి
- 4 రామసింగుగారు నెల్లుట్ల పాపురపు సంసానము మానేజరు నెల్లుట్ల
- 5 రంగావర్మల హనుమయ్యగారు జిల్లాకోర్టువకీలు గుంటూరు
- 6 తాడేపల్లి లక్ష్మీనరసింహారావుగారు మక్తాదారు చొల్లెరు
- 7 బీరకాయలరామారావు దేశముఖుగారు రాయగిరి

సహాయులు.

- 1 అన్నమురాజు సుబ్బారావుగారు నండురు
- 2 నండురు నరసింహారావుగారు, కరణం, నండురు
- 3 నైషధము సీతాకాంతముగారు మోరంపూడి
- 4 మొదకు శేషారావు దేశముఖుగారు, నల్లబల్లి.
- 5 కుప్పా శంకరశాస్త్రిగారు, చివలూరు.
- 6 గంభీరరావు దేశాయిగారు, లింగన్నపేట.
- 7 నారసింహరెడ్డి దేశాయిగారు, కాసరబాద.
- 8 కొండపల్లి అనంతరామయ్యగారు, వకీలు. బొనగాం.
- 9 పిరాట్ల సీతాకాంతముగారు, చింతపల్లి.
- 10 కాకుమాను హనుమయ్యగారు, నర్సారావుపేట.
- 11 తంగెడ నరసింహారావుగారు, కరణం, మోరంపూడి.
- 12 చెన్నూరు రాఘవగారావు దేశపాండ్యగారు, పెదవీడు.
- 13 వాసిరెడ్డి వెత్తయ్యగారు, చేబ్రోలు.
- 14 వెలుగూరి పిచ్చయ్యగారు, కొడమగుండ్ల.
- 15 తుముర్తుగోటి నరసింహారావుగారు, తిరుమలగిరి.
- 16 వెంకటరామకవులు, పల్నాడుతాలూకా